

Η πλατεία του Αγίου Πέτρου, από τις Απόψεις της Ρώμης, Vedute di Roma, του Giovanni Battista Piranesi (1748). Ο αρχιτέκτονας της πλατείας Giovanni Lorenzo Bernini αποτέλεσε την πρώτη επιλογή του Louis XIV για τον σχεδιασμό των ανακτόρων του Λούβρου και αποθανάτισε τον Γάλλο μονάρχη στη γνωστή προτομή του και στον έφιππο θριαμβικό ανδριάντα του των Βερσαλλιών (PD).

Η περίοδος του 17ου αιώνα, όπως και του 18ου αιώνα που ακολουθεί, αντιστοιχεί στη ραγδαία ανάπτυξη και στην ωρίμανση επιστημονικών θεωριών και καινοφανών φιλοσοφικών προσεγγίσεων. Ερευνητές από κάθε είδους περιοχές εξέτασης, όπως για παράδειγμα αυτές που αφορούν στην αρχιτεκτονική ή στην αρχιτεκτονική τοπίου, εμφανίζονται υποχρεωμένοι να σχολιάσουν, έστω και ακροθιγώς, τη θεωρητική ένταση της περιόδου και να τη συσχετίσουν με τα ιδιαίτερα ερευνητικά τους ενδιαφέροντα.

Αν όμως η παρουσία του Καρτέσιου εισηγείται μια φιλοσοφική κοσμογονία στη Δυτική ιστορία η οποία θα χαρακτηρίσει εφεξής το ευρωπαϊκό πνεύμα συνολικά, τότε είναι μάλλον αναμενόμενο να αναζητηθεί η επιρροή του και σε εκείνες τις αντιλήψεις της εποχής του οι οποίες αφορούν το τοπίο.

Τίθεται βέβαια μια σειρά από μεθοδολογικά ερωτήματα, όπως αυτό που αφορά τη δυνατότητα μια θεωρητική διερεύνηση του τοπίου να θίγει με εγκυρότητα φιλοσοφικά θέματα. Επίσης, όπως αυτό που αφορά τη δυνατότητα των τοπιακών διαμορφώσεων να «κατοπτρίζουν» φιλοσοφικές ανησυχίες και θέσεις της εποχής τους. Πρόκειται βέβαια για μεθοδολογικά ερωτήματα που μπορούν να απευθυνθούν προς κάθε ιστορική περίοδο. Εισάγονται εντούτοις στην παρούσα διερεύνηση, με έμφαση, στο σημείο ακριβώς στο οποίο εξετάζονται οι τοπιακές διαμορφώσεις του 17ου αιώνα, εξαιτίας της καταστατικής σημασίας για τη Δυτική σκέψη αυτής της συγκεκριμένης περιόδου.

Μια μεθοδολογικά επιθετικότερη υπόθεση εργασίας μπορεί βέβαια να επιμείνει πως η αρχιτεκτονική των γαλλικών κήπων δεν «κατοπτρίζει» μόνο τη συστηματική, κανονιστική σκέψη της εποχής της, αλλά πως ταυτόχρονα τη συγκροτεί, πως αποτελεί ουσιαστικό μέρος της, πως συνιστά η ίδια μέλος μιας ευρύτερης πολιτιστικής κατασκευής στην οποία περιλαμβάνεται και βασικές θεωρητικές θέσεις της περιόδου.